

Εἶπε
Γέρων...

Παλαιές και Σύγχρονες
Οικοδομητικές Διηγήσεις
και Διδασκαλίες

■ Ἀπὸ τὸ Ρουμανικὸ Ἁγιολόγιον

Ὁ Ὁσιος Μοναχὸς Δομέτιος*

«Ὁλη ἡ Ἐκκλησία γέμισε ἀπὸ ἄρρητη εὐωδία...»

Ἐλεγαν οἱ Πατέρες, ὅτι στὴν Ἀδελφότητα τοῦ Μοναστηριοῦ Νεάμτς ἀγωνίσθηκε τὸ δεύτερο ἡμισυ τοῦ 19ου αἰῶνος ἓνας Μοναχὸς πολὺ ἐνάρετος καὶ κυριολεκτικὰ ἀκτῆμων μὲ τὸ ὄνομα Δομέτιος.

Ἐπὶ 60 χρόνια διακόνησε στὰ ζῶα τοῦ Μοναστηριοῦ, μετέφερε τὰ περισσεύματα τῶν τροφῶν τοῦ μαγειρείου καὶ ἔλεγε ἀδιάκοπα τὴν νοερὰ προσευχὴ μὲ τελεία σιωπὴ καὶ πνευματικὴ εὐφροσύνη.

Στὸ κελλί του δὲν εἶχε τίποτε ἐκτὸς ἀπὸ ἓνα ράσο, τὸ γνωστὸ βιβλίο Ὁρολόγιο τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἓνα Ψαλτήρι. **Καὶ** ἐπειδὴ δὲν ἄκουγε καλά, οἱ Πατέρες τὸν ὠνόμαζαν «ὁ Δομέτιος ὁ κουφὸς ἀπὸ τὸν σταῦλο», γιὰ νὰ τὸν ξεχωρίζουν ἀπὸ τοὺς ἄλλους Μοναχοὺς ποὺ εἶχαν τὸ ἴδιο ὄνομα.

Τὸ ἔτος 1905, μιὰ ἡμέρα τοῦ Φθινοπώρου, εἶπε ὁ Ἐκκλησιάρχης τῆς Μονῆς σὲ ὅλους:

- Πατέρες, πέθανε ὁ Δομέτιος ὁ κουφὸς ἀπὸ τὸν σταῦλο. **Τὸν** εὗρηκα στὸ κελλί του μὲ τὸ Ψαλτήρι δίπλα του καὶ τὸν τοποθετήσαμε στὸν Νάρθηκα τῆς Ἐκκλησίας. **Ποιὸς** θέλει νὰ διαβάσει τὸ Ψαλτήρι αὐτὴ τὴν νύκτα, δίπλα στὸν πατέρα Δομέτιο, σύμφωνα μὲ τὰ Μοναχικὰ Τυπικὰ μας;

- **Τοῦ** διαβάζω ἐγὼ τὸ Ψαλτήρι,... ἀπάντησε ὁ ἱερομόναχος Ἰωαννίκιος Μορόϊ.

Κατὰ τὰ μεσάνυκτα, ὅταν ἤλθαν οἱ Μοναχοὶ στὸν Ὅρθρο, ὅλη ἡ Ἐκκλησία γέμισε ἀπὸ μιὰ ἄρρητη εὐωδία.

- Ἀπὸ ποῦ ἔρχεται αὐτὴ ἡ πνευματικὴ εὐωδία στὴν ἁγία Ἐκκλησία;... ἐρώτησαν τὸν π. Ἰωαννίκιο.

- Βγαίνει ἀπὸ τὸ φέρετρο τοῦ πατρὸς Δομετίου,... ἀπάντησε αὐτός.

Τότε οἱ Μοναχοὶ ἀντιλήφθηκαν, ὅτι τὸν ἐδόξασε ὁ Θεὸς καὶ δι' αὐτὸ ἄρχισαν νὰ κάνουν μετανοίες γύρω στὸ νεκροκρέββατό του, λέγοντας:

- Ὅσιν πάτερ Δομέτιε, πρέσβευε τῷ Θεῷ ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅταν ἔφεραν τὸ Ψαλτήρι, προσεύχονταν ὅλη τὴν νύκτα γιὰ τὴν ἀνάπαυσι τῆς ψυχῆς του. Καὶ συγκεντρώθηκαν τόσοι πολλοί, ὥστε δὲν χωροῦσαν στὸ Ναὸ καὶ στὸ προαύλιο. Γι' αὐτὸ μερικοὶ διάβαζαν τὸ Ψαλτήρι γύρω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία.

Τὴν ὥρα τῆς ταφῆς, τὸ σῶμα τοῦ πατρὸς Δομετίου σκόρπισε πάλι μιὰ ὠραία εὐωδία. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς Νάρκισσος Γρετσουλέσκου, ὁ Στάρετς τοῦ Μοναστηριοῦ, εἶπε τὰ ἐξῆς λόγια:

- Βλέπετε, Πατέρες, πῶς δοξάζει ὁ Θεὸς αὐτὸν ποὺ κάνει ὑπακοὴ χωρὶς ἀντιρρήσεις; Αὐτὸν ποὺ προσεύχεται ἀκατάπαυστα μὲ ὑπομονὴ καὶ δὲν ζητᾷ νὰ ἀμείβεται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ μόνο ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστό; Ὁ πατὴρ Δομέτιος, πτωχὸς πρὶν λίγο, τώρα πλούτισε! Ὁ πατὴρ Δομέτιος, τὸν ὁποῖον κανεὶς δὲν ὑπολόγιζε, τώρα προσεύχεται στὸν οὐρανὸ γιὰ μᾶς. Διότι ἔτσι δοξάζει ὁ Θεὸς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ὑπάκουους Μοναχοὺς. □

(*) «Ρουμανικὸ Γεροντικόν», σελ. 315-316, ἐκδόσεις «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 1985. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.